

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9521

гр. София, 13.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разгледа докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело
№ 20221110119546 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 13.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, П Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди и двадесет и трета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разгледа докладваното от съдия Васил Александров **гр. д. № 19546/2022 г.** по описа на
СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Подадена е молба с вх. № 283484/20.12.2022 г. от Висшият съдебен съвет за допълване на Решение №13907/02.12.2022 г., постановено по гр. д. № 19546/2022 г. по описа на СРС, П Г. О., 156-ти състав в частта за разноските. Твърди, че в случая бил подал отговор на исковата молба, тъй като бил евентуален ответник по делото, съответно било направено искане за присъждането на деловодни разноски. Поддържа, че в случая правилно, съдът не се бил произнесъл по евентуалният иск, тъй като не се било сбъднало вътрешното процесуалното условие, но въпреки това съдът следвало да се произнесе по отношение на разноските. Счита, че в случая се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Иска допълване на решението в частта за разноските.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК е подаден отговор на молбата от насрещната страна – М. Л., като се твърди, че молбата е неоснователна. Поддържа, че в случая претенциите по отношение на другия ответник били отхвърлени не поради липса на материална легитимация, а поради извършените в хода на процеса плащания. Освен това в случая исковете били предявени чрез срещу главен ответник СРС и евентуален ответник ВСС, поради спецификата на правоотношението на магистратите, което обосновава. Излага подробни съображения по отношение процесуалното и извън процесуалното поведение на евентуалният ответника, като прави извод, че не се дължат деловодни разноски по настоящото производство.

Ответникът СРС не е подал отговор на молбата в срока по чл. 248, ал. 2 ГПК и не е изразил становище по същата.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от легитимирана страна, поради което същата е процесуално допустима, като по същество съдът намира следното:

За пълнота по отношение на процесуалната допустимост на настоящата молба от ВСС, съдът намира, че следва да се вземе предвид **т. 8 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК**, докладчик съдиите Е.Ч. и А.Б., според която *„липсата на представен списък по чл. 80 ГПК в хипотезата, при която съдът не се е произнесъл по искането за разноски не е основание да се откаже допълване на решението в частта му за разноските.“*. В процесния случай липса списък по чл. 80 ГПК от страна на евентуалният ответник ВСС, но съдът се е произнесъл само досежно разноските на главния ответника – СРС, поради което в случая е налице хипотеза на допълване на решението в частта за разноски по смисъла на мотивите на посоченото тълкувателно решение.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 4 ГПК предоставя право на ответника да претендира направените от него разноски и в случай на прекратяване на делото. Правната уредба на евентуален иск при условията на обективно или субективно съединяване на исковете по ГПК се изчерпва с нормите на чл. 215-216 ГПК, на чл. 265 ГПК и на чл. 271, ал. 2 ГПК, като съгласно последната разпоредба която при отмяна на решението по главния иск от въззивния съд се възстановява висящността и по евентуално съединените с него искове, по които първоинстанционният съд не се е произнесъл. Неразглеждането на евентуалния иск поради несбъждане на вътрешното процесуално условие за предявяването му заличава с обратна сила последиците от предявяването му. Прекратяването на исковото производство има същото правно значение – отпадане с обратна сила на последиците, които законът свързва с подаване на исковата молба в съда. Същото се отнася и до хипотезата, когато вътрешното процесуално условие за предявяване и разглеждане на евентуалния иск е настъпило, но съдът поради пропуск или грешка не го е разгледал и ищецът не е поискал допълване на решението.

Правото на разноски е признато от закона имуществено право за възмездяване на страната за разноските по извършените процесуалните действия и за защита по иницииран срещу нея съдебен процес. Евентуалният ответник, като участник в производството, извършва процесуални действия, по които заплаща разноски, включително и за защита от адвокат. В този смисъл и процесуалните му права следва да са приравнени с тези на ответника, по отношение на когото производството по делото е прекратено. Прилагането по аналогия съгласно чл. 46, ал. 2 ЗНА на нормата на чл. 78, ал. 4 ГПК и при претенция за разноски на евентуален ответник, в случаите на неразглеждане на евентуалния субективно съединен иск, отговоря на целта на закона – в този смисъл **Определение № 82/19.02.2009г. по ч. т. дело № 60/2009г. на ВКС, ТК, I т. о., Определение № 89/22.01.2010г. по ч. т. дело**

№ 752/2009г. на ВКС, ТК, I т. о. и Определение № 347/10.05.2013 г. по ч. т. д. № 17/2013 г. на ВКС, ТК, II т. о.

Следователно в случая на евентуалният ответник следва да се присъди на основание чл. 78, ал. 4, във вр. ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 ЗПр.Пом., във вр. чл. 23 НЗПП, сумата от 100,00 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Съдът намира, че за пълнота трябва да отбележи, че останалите доводи развити в отговора на молбата касаят правния спор по същество, а не въпроса за деловодните разноси, който касае отделен материалноправен спор, поради което същите не следва да бъдат обсъждани.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Решение №13907/02.12.2022 г., постановено по гр. д. № 19546/2022 г. по описа на СРС, II Г. О., 156-ти състав в частта за разноските, **като ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 4, във вр. ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 ЗПр.Пом., във вр. чл. 23 НЗПП М. О. Л., ЕГН: *****, с адрес: гр. С. да **заплати на ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**, с адрес: гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12, **сумата от 100,00 лева**, представляващи юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в едноседмичен срок от съобщението до страните пред Софийският градски съд с частна жалба.

Препис от определението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____